

[Hagen Hagensen.]

frit for at indgive en konkursbegæring, med alt hvad deraf følger.

Jeg tror ikke, der bliver behov for at gøre det på anden måde end, at skifteretten og de fornuftige skifteforvaltere, der er, vil søge at få skyldneren til at fremsætte denne anmodning. At gøre det til en kategorisk lovregel anser jeg for at være overflødig.

Så vil jeg gerne sige en anden ting vedrørende den bestemmelse, som hr. Tange nævnte, at man kan fortsætte boet på rekvirenternes regning. Sådan kommer det jo ikke til at gå. Vé den medhjælper for en skifteret, der ikke sørger for at have orden i tingene på en sådan måde, at man ved, hvor mange penge der er, hvor langt man kan gå, ellers rettes der henvendelse til kreditorerne, og de får det at vide. Jeg anser bestemmelsen, som den er udformet, for blot at være en ordensregel, således at man kan klare tingene på den måde, men det praktiske bliver, at der er fuld overensstemmelse mellem medhjælperen i boet og de kreditorer, der har begæret konkursen.

Jeg kan tilslutte mig hr. Gudmes bemærkninger om, at der i en følgelovgivning må tages hensyn til, at bundne midler kan gives fri ved betalingsstandsninger, det er en følgelovgivning, som jeg mener er på sin plads.

Lad mig så til slut sige, at når jeg er gået ind for, at vi ikke vil have § 129 a med, skyldes det det forhold, at vi vil sørge for, at lønmodtagerne ikke får stukket blå i øjnene. Det vil være således i langt de fleste konkursboer, at man ikke har oversigt over tingene på et så tidligt tidspunkt, som lovbestemmelsen, der er foreslået i § 129 a, dækker, og der vil simpelt hen ske det, at lønmodtagerne vil komme til at rende forgæves til boet og ikke få noget ud deraf. Der er meget mere grund til at sørge for, at Lønmodtagernes Garantifond i henseende til ekspeditionstid bliver strammet op, det er meget bedre for lønmodtagerne. Vi mener derfor, det må være således, at der ikke skal indsættes nogen bestemmelse herom i loven.

Justitsministeren (Orla Møller):

De bemærkninger, som mit partis ordfører, hr. Ejler Koch, kom med i forbindelse med det omdiskuterede spørgsmål, nemlig § 129 a, vil jeg gerne gøre til mine.

Når hr. Hagen Hagensen siger, at man kunne klare nogle af problemerne ved at stramme ekspeditionstiden op hos Lønmodtagernes Garantifond, er der selvfølgelig realitet i det, men forslaget er netop fremsat for at hjælpe lønmodtagerne i en bestemt situation, hvor der er overblik over, hvad de egentlig har til gode.

Jeg har noteret mig de bemærkninger, som hr. Gudme fremsatte. Det er helt klart, at der må foretages visse konsekvensændringer i andre love, og jeg kan love, at vi skal studere hr. Gudmes tale omhyggeligt i justitsministeriet og derefter træffe foranstaltninger til, at andre ministerier, der er involveret i lovgivning, med henblik på sådanne konsekvensændringer bliver orienteret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 angående titlen vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 130 stemmer mod 23.

Ændringsforslag nr. 3, 4 og 5
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6
forkastedes med 91 stemmer mod 59; 2 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 7 betragtedes som forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 6.

Ændringsforslag nr. 8
vedtoges med 88 stemmer mod 61; 2 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 1 med de foretagne ændringer, §§ 2 og 5, ændringsforslag nr. 9 om indsættelse af en ny paragraf og §§ 6-8
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod